

3^ο Συμπόσιο Δελφών για τις ΑΠΕ
Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών, Δελφοί
Παρασκευή 7 & Σάββατο 8 Μαΐου 2010

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
ΗΛΙΑ ΚΑΚΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΔΡΑΣΗ ΑΒΕΤΕ,
ΑΓ. ΛΑΥΡΑΣ 23, ΤΚ 14121, ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΑΤΤ.,
ΤΗΛ. 210 28 37 371, 6944 154 210, FAX 210 28 37 372.
Email : HLIAS1971@YAHOO.GR

ΜΙΚΡΑ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ,
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ & ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ

Να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του ΙΕΝΕ κ. Κωστή Σταμπολή και τον επιστημονικό Συντονιστή του Συμποσίου κ. Γιάννη Χατζηβασιλειάδη, για την πρόσκλησή τους να μιλήσω για τα Μικρά Υδροηλεκτρικά Έργα (ΜΥΗΕ) στην Ελλάδα, και κυρίως για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει κανείς στην ανάπτυξή τους.

Έτσι, θα σας δώσω, αγαπητοί σύνεδροι, μία άλλη διάσταση του κλάδου των ΑΠΕ στην Ελλάδα, εντελώς διαφορετική από την αισιόδοξη και ευχάριστη άποψη που ακούσατε μέχρι τώρα από τους εκπροσώπους της ΡΑΕ και του ΔΕΣΜΗΕ, που δικαίως από τη μεριά τους μας ανέφεραν τις χιλιάδες-χιλιάδων των αιτήσεων που είναι σε διάφορα στάδια της αδειοδοτικής διαδικασίας με στόχο να μετουσιωθούν σε μονάδες ΑΠΕ. Ελπίζω έτσι να σας κάνω κοινωνούς στο γιατί, παρόλες τις προσπάθειες, **ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΕΡΓΑ ΑΠΕ στην Ελλάδα**, ή σωστότερα, κατασκευάζονται ελάχιστα έργα, σε σχέση με τους ρυθμούς που θα θέλαμε ή θα μπορούσαμε.

Οι δυσκολίες γίνονται προφανείς όταν κάποιος κοιτώντας τα σχετικά στοιχεία, διαπιστώσει ότι τα τελευταία χρόνια, μπαίνουν στην παραγωγή, 5, άντε 6 κατά Μ.Ο., ΜΥΗΕ ανά έτος. Ελάχιστα δηλαδή έργα, σε σχέση με τα εκατοντάδες για τα οποία έχουν γίνει αιτήσεις ή βρίσκονται στα διάφορα στάδια της αδειοδοτικής διαδικασίας

Το βασικό πρόβλημα των ΜΥΗΕ, είναι η υπερβολική αργοπορία της Δημόσιας Διοίκησης όσον αφορά στη διεκπεραίωση των φακέλων τους. Και αν, σε ένα για παράδειγμα Α/Π των 30 MW, μία ενδεχόμενη δυσκολία της διοίκησης να κατανοήσει το έργο και την πολυπλοκότητα της χωροθέτησής του είναι εν μέρει δικαιολογημένη, σε ένα ΜΥΗΕ των 1, 2, 5 MW (γιατί τα μεγαλύτερα ΜΥΗΕ μέχρι το όριο των 15MW που θέτει η νομοθεσία είναι σπανιότατα στη χώρα μας, αφού το ανάγλυφό της τα κάνει μάλλον ακριβά ως έργα) η δυσκολία αυτή είναι ελάχιστη.

Γιατί, μόνο **4 πράγματα** πρέπει να εξετάσει κανείς :

1. Τη **θέση της Υδροληψίας (Υ/Λ)** και τις πιθανές απλές κατασκευές που θα γίνουν εκεί. Όταν λέμε απλές κατασκευές, εννοούμε πως δε γίνεται κάποιο φράγμα, απλά δημιουργείται μέσα στη γη ένας τσιμεντένιος πόδας βάθους 2 περίπου μέτρων και το νερό οδηγείται σε εσχάρες, από όπου και συλλέγεται, κατά το ρου του ποταμού.
2. **Την όδευση**, το από πού θα περάσει δηλαδή ο αγωγός, που αν υπάρχει κοντά κάποιος δρόμος, τότε για λόγους απλότητας επιλέγεται να περάσει κάτω από το δρόμο, που αφού σκαφθεί, μετά επανακατασκευάζεται και γίνεται και καλύτερος από αυτόν που προϋπήρχε.
3. Τη **θέση του Σταθμού Παραγωγής (ΥΗΣ)**, μία δηλαδή οριζόντια έκταση 100 τετραγωνικών μέτρων, όπου θα χτιστεί ένα ο μονόροφο ή άντε δυόροφο κτίριο, αρχιτεκτονικά ενταγμένο στο τοπικό περιβάλλον.
4. Αν στο ποτάμι, παραμένει η απαιτούμενη από τη νομοθεσία **οικολογική παροχή**. Κάτι που είναι πανεύκολα μετρήσιμο ανά πάσα στιγμή.

Για αυτά λοιπόν τα 4 απλά και τυποποιημένα παραπάνω πράγματα, τα τοπικά δασαρχεία, οι αρχαιολογίες, και λοιπές υπηρεσίες χρειάζονται πολλούς μήνες μέχρι να αποφασίσουν να κάνουν τις αυτοψίες τους. Απαντούν δε επί παντός επιστητού, και όχι αν συμφωνούν ή αν διαφωνούν με την ΠΠΕ ή τη ΜΠΕ του έργου. Γράφουν με άλλα λόγια το τι πιστεύουν για την περιοχή τους, το αν πέρασαν από εκεί στρατεύματα κατά την επανάσταση του 1821 και αναπτύσσουν άλλα σχετικά ιστορικά και λαογραφικά θέματα.

Ως αποτέλεσμα, οι άριστοι θεωρητικοί και δεσμευτικοί χρονικοί περιορισμοί του Ν.3468/2006 για τις ΑΠΕ, γνωστότερου και ως Ν. Σιούφα, **δεν τηρούνται ΠΟΤΕ** και έτσι, η διαδικασία έγκρισης της ΠΠΕ ή της ΜΠΕ κρατάει συνήθως γύρω στο ενάμισι έτος. Θυμίζω πως ο Ν.3468/2006 προέβλεπε ιδανικές δεσμευτικές προθεσμίες 30 ημερών για να απαντήσουν οι διάφορες υπηρεσίες, και άλλων 30 ημερών για να ανταπαντήσει η ΕΥΠΕ, συν μερικές ακόμη προθεσμίες για επιμέρους θέματα, ώστε μία ΠΠΕΑ ή μία ΕΠΟ να εγκρίνεται σε 4-5 μήνες το πολύ. Πώς όμως να απαντήσει το Δασαρχείο για παράδειγμα, όταν υπάρχει μόνο ένας Δασάρχης και ένας ενεργός υπάλληλος και ο Δασάρχης λείπει για 4 μήνες χωρίς να αναπληρώνεται, λόγω ασθένειας? Ή πώς να γνωμοδοτήσει η ΕΥΠΕ, όταν σου λέει, πως και να γνωμοδοτήσω θετικά, αν έρθει κάποια στιγμή η απόφαση του Δασάρχη και είναι αόριστη ή αρνητική ή έστω όχι απροκάλυπτα θετική, τότε θα σου πάρω πίσω την οποιαδήποτε θετική γνωμοδότηση γιατί **(και δικαίως) τη γνώμη του τοπικού Δασάρχη, πρέπει να τη σεβόμαστε?** Και σκεφτείτε, ότι μιλώ για πραγματικά περιστατικά...

Περαιτέρω, εδώ και καιρό, εδώ και ενάμιση έτος συγκεκριμένα, στο παλιό ΥΠΕΧΩΔΕ και νυν ΥΠΕΚΑ, έχει διαμορφωθεί η ακόλουθη **εξωφρενική κατάσταση** : Ο επικεφαλής της Ε.Υ.ΠΕ., της κομβικότατης Ειδικής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος, που εκδίδει τις ΠΠΕΑ και τις ΕΠΟ, που εγκρίνει δηλαδή τις ΠΠΕ και τις ΜΠΕ αντίστοιχα, έχει σταματήσει (!!!) την έκδοση των εν λόγω εγκριτικών πράξεων. **Το ξαναλέω για να εντυπωθεί σε όλους : εδώ και ενάμιση έτος έχει σταματήσει (!!!) η έκδοση των εγκριτικών πράξεων ΠΠΕΑ και ΕΠΟ.** Έτσι, όσο ανήκουστο και αν ακούγεται, υπάρχει μία εμπλοκή στην όλη αδειοδοτική διαδικασία κε μέρους του επίσημου κράτους. Γιατί συμβαίνει αυτό? Διότι η Ε.Υ.ΠΕ. έχει συντάξει ένα σχέδιο ερμηνευτικής εγκυκλίου του Ν.3468/2006, το οποίο έχει αποστείλει στην ιεραρχία του Υπουργείου προς έγκριση και έκδοση, και μέχρι να γίνει αυτό, (που μπορεί και να μην γίνει και ποτέ) αρνείται να εγκρίνει οποιοδήποτε έργο. Οι γενικοί γραμματείς περιβάλλοντος αλλάζουν, οι υφυπουργοί αλλάζουν, αλλάζουν και οι υπουργοί, και οι πρωθυπουργοί ακόμη, αλλά ο στόχος να ερμηνευτεί ο νόμος με μία εγκύκλιο φάντασμα, παραμένει, ως εθνικός στόχος, μπορώ να πω.

Όπως λοιπόν το ακούτε, εδώ και ενάμιση έτος λιμνάζουν στην ΕΥ.Π.Ε. εκατοντάδες φάκελοι έργων που δεν προωθούνται, με ευθύνη του ίδιου του κράτους, που υποτίθεται(???) ότι προωθεί την ανάπτυξη των ΑΠΕ. Επιπλέον περιμένω να δω τι θα γίνει, αν ποτέ υπάρξει αυτή η ερμηνευτική εγκύκλιος, με την αναδρομικότητα εφαρμογής της, σε αριθμούς πρωτοκόλλου έργων που έχουν κατατεθεί στην Ε.Υ.ΠΕ., με βάση κάποια προγενέστερη εκδοχή της δαιδαλώδους νομοθεσίας.

Πραγματικά περιμένω την άποψη της κ. Υπουργού, στην οποία έχουμε θέσει το θέμα μέσω της δημόσια διαβούλευση του νέου νόμου για τις ΑΠΕ, χωρίς να λάβουμε ακόμη κάποια σχετική ενημέρωση.

Στα πλαίσια της περιβαλλοντικής αδειοδότησης υπάρχουν 2 ακόμη σημαντικά θέματα :

1. Σε ελάχιστα ελληνικά ποτάμια, και δη μικρά ή ορεινά, υπάρχουν ψάρια. Όταν λοιπόν πηγαίνεις στο τοπικό τμήμα αλιείας για να πάρεις τη σχετική βεβαίωση, η βεβαίωση λέει : “Σύμφωνα με μαρτυρίες κατοίκων της περιοχής, πάρα πολύ παλιά υπήρχαν ψάρια στο ρέμα, τα οποία μπορεί να ξαναεμφανιστούν στο μέλλον.» Λες και τα ψάρια εμφανίζονται ή εξαφανίζονται με τρόπο μαγικό. Κάτι τέτοιες διφορούμενες γνωμοδοτήσεις, πάνε στην Ε.Υ.ΠΕ., που με τη σειρά της σου λέει «κάνε και μερικές μελέτες ιχθυοπανίδας», περιττές και κοστοβόρες μεν, γραφειοκρατικά απαραίτητες δε. Οι οποίες μελέτες δεν ελέγχονται ποτέ, μπορείς μέσα να γράψεις ότι θέλεις, αλλά στο συμπέρασμά σου γράφεις πάντα πως θα κάνεις και μία υχθιόσκαλα νορβηγικού τύπου, που όντως, προτίθεται να την κάνεις γιατί το κόστος της είναι ελάχιστο, και εν τέλει δεν είναι εκεί το πρόβλημά σου ως επενδυτής, και όλοι ησυχάζουνε.
2. Ευτυχώς φαίνεται πως οι ΠΠΕ και ΜΠΕ ενοποιούνται στην ΜΠΕ με τον υπό ψήφιση νόμο για τις ΑΠΕ. Και λέω ευτυχώς, γιατί έχοντας πάρει έγκριση για την ΠΠΕ του έργου, μετά ξαναπηγαίνεις στις ίδιες σχεδόν υπηρεσίες για να πάρεις τις ίδιες σχεδόν εγκρίσεις και για την ΜΠΕ. Δηλαδή, διπλή δουλειά, διπλές μελέτες, διπλοί χρόνοι, διπλές αυτοψίες, χωρίς απολύτως κανένα λόγο. Και αν την πατήσεις και πέσεις σε κάποιον υπάλληλο που αντικατέστησε εκείνον που σου είχε εγκρίνει την ΠΠΕ και τον αντιπαθεί για κάποιο λόγο, ουαί και αλίμονο. Απλά, την πάτησες.

Το **δεύτερο μεγάλο πρόβλημα του κλάδου**, πέρα από τα περιβαλλοντικά, είναι η έλλειψη μελετών διαχείρισης των Υδατικών Λεκανών. Στα τέλη της δεκαετίας του '90, είχε ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο η σχετική κοινοτική οδηγία που προέβλεπε τη σύσταση κεντρικής υπηρεσίας υδάτων στο τότε ΥΠΕΧΩΔΕ νυν ΥΠΕΚΑ και τη δημιουργία τοπικών υπηρεσιών υδάτων στις Περιφέρειες και τη σύνταξη στο επόμενο διάστημα μελετών διαχείρισης των Υδατικών Λεκανών εντός (αν θυμάμαι καλά) μίας περίπου 10ετίας. Πρακτικά, οι υπηρεσίες συστάθηκαν, αλλά από μελέτες δεν έγινε σχεδόν τίποτα, με αποτέλεσμα το Ελληνικό Δημόσιο να αρχίσει να δίνει παρατάσεις στην παραπάνω προθεσμία και ο Ν. 3734/28.1.2009, έχει ειδικό άρθρο (άρθρο 25^α) για το θέμα αυτό. Όμως, έχει αρχίσει πλέον και γίνεται ασαφές αν μπορεί χωροθετηθεί νόμιμα ένα ΜΥΗΕ, το

οποίο σαφώς επεμβαίνει, χωρίς όμως συνέπειες, στην Υδατική Λεκάνη στην οποία εγκαθίσταται. Και αν για ένα ΜΥΗΕ που δε μεταφέρει νερά από μία Υδατική Λεκάνη σε άλλη Υδατική Λεκάνη η ασάφεια είναι σήμερα ελάχιστη (φυσικά κυριολεκτώ όταν λέω σήμερα και αναφέρομαι σε αυτή τη στιγμή που μιλάω στις 8.5.2010, γιατί αύριο 9.5.10 μπορεί τα πράγματα να αλλάξουν), στην περίπτωση της μεταφοράς υδάτων η ασάφεια αυτή είναι τεράστια.

Τα κενά της συγκεκριμένης νομοθεσίας και την ασύλληπτη πολυνομία και αντινομία που υπάρχει, τα έχουν εκμεταλλευτεί διάφοροι επιτήδιοι, **ντόπιοι επιτήδιοι, οικολόγοι επιτήδιοι**, οι οποίοι **ενάγουν τους επενδυτές στο ΣτΕ**, λέγοντας μεταξύ άλλων πως είναι παράνομη η αδειοδότηση του τάδε ΜΥΗΕ, ελλείπει της σχετικής Μελέτης Διαχείρισης της Υδατικής Λεκάνης στην οποία εγκαθίσταται.

Έτσι, το **μεγάλο πρόβλημα των Υδατικών Λεκανών**, οδηγεί εύκολα στο **μεγάλο πρόβλημα του ΣτΕ**, όπου αν μπλέξεις, δεν ξεφεύγεις εύκολα.

Δεν ξεφεύγεις εύκολα γιατί είναι πάμθηνο να σε πάει κάποιος στο ΣτΕ (πληρώνει μόνο ένα παράβολο ολίγων €), ενώ η ζημιά που υφίσταται ο εναγόμενος είναι τεράστια (κόστη δικηγόρων, κόστη επιπλέον μελετών, χαμένα χρόνια μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεση, χαμένες μέρες προετοιμασίας για τη δίκη που συνήθως αναβάλλεται μερικές φορές, κλπ). Αυτή η ασυμμετρία στα κόστη μεταξύ ενάγοντος και εναγομένου, θα πρέπει επιτέλους να σταματήσει. Μία πρότασή μας είναι ο ενάγων να πληρώνει ένα παράβολο, ίσο π.χ. με το 5% του κόστους του έργου που προσβάλλει, όπως το κόστος περιγράφεται στις σχετικές μελέτες του επενδυτή, και εάν χάσει την προσφυγή του, το παράβολο να καταπίπτει, υπέρ του Πράσινου Ταμείου (δε θέλουμε υπέρ του εναγομένου, δεν είναι ο στόχος μας να κερδίζουμε χρήματα από τους αντιδίκους μας στο ΣτΕ, **ο στόχος μας είναι ΜΟΝΟ, να φτιάχνουμε ΣΩΣΤΑ και ΑΠΟΔΟΤΙΚΑ ΜΥΗΕ**).

Μόνο έτσι θα σταματήσει αυτή η **Βιομηχανία Κακόπιστων Προσφυγών** στο ΣτΕ για τα ΜΥΗΕ, τα οποία, λόγω της φύσης τους είναι δεμένα χωροταξικά με την κοίτη του ποταμού που αξιοποιούν και δεν μπορούν να πάνε ούτε λίγο δεξιότερα ούτε λίγο αριστερότερα.

Και λέω **Βιομηχανία Κακόπιστων Προσφυγών**, διότι μπορεί να σε πάει στο ΣτΕ ο τοπικός κ. Δήμαρχος για να κάνει τον καλό στους ψηφοφόρους του και να κερδίσει τις εκλογές, ή ο αρχηγός της μειοψηφίας στο Δημοτικό Συμβούλιο για να αντιτεθεί στον κ. Δήμαρχο που συναίνεσε στο έργο, ή κάποιος ντόπιος που του λείπουν χρήματα για να

πάρει ένα σπίτι στην κόρη του. Γίνεται δηλαδή το ΜΥΗΕ αντικείμενο τοπικών διαφωνιών, άσχετων με το έργο.

Για αυτό, και **μία από τις προτάσεις μας στη δημόσια διαβούλευση του νέου νόμου για τις ΑΠΕ ήτανε η γενναία αύξηση στο 8% του ετήσιου τζίρου των ΜΥΗΕ**, που επιστρέφεται από τον επενδυτή νόμιμα και θεσμοθετημένα στην τοπική κοινωνία που ζει στο μέρος που θα κατασκευαστεί το έργο, σε ετήσια βάση. Ένα τέτοιο γενναίο οικονομικό ξεκαθάρισμα είναι απαραίτητο, προκειμένου να υπάρξει ευκολότερα αποδοχή της τοπικής κοινωνίας για το έργο αφού θα γίνουν με ουσιαστικό τρόπο συμμετοχοί σε αυτό, και έτσι θα συντμηθεί χρονικά η διαδικασία υλοποίησης των ΜΥΗΕ κατά μερικά έτη, και είναι εν τέλει φθηνότερο αν το δει κανείς ολιστικά, για τον επενδυτή που θα κάνει το ΜΥΗΕ, γλιτώνοντάς τον από τεράστια έξοδα και ρίσκα χρόνου.

Το **επόμενο κολοσσιαίο πρόβλημα αφορά στη σύνδεση των έργων ΜΥΗΕ με τον Αναπτυξιακό Νόμο**. Η εμπειρία μας, στο πώς δουλεύει ο Αναπτυξιακός Νόμος στην πράξη, είναι πως αφού κάνεις την αίτησή σου να ενταχθείς, χρειάζεσαι περίπου 1.5 έτη για να βγει το ΦΕΚ ένταξης στον Αναπτυξιακό Νόμο και άλλα 2 έτη για να πάρεις τα χρήματά σου, τα οποία φυσικά στο μεταξύ έχεις ήδη δανειστεί, με παραχώρηση της επιδότησης ως ενέχυρο στη δανειστρία τράπεζα. Τα κόστη χρόνου, τόκων, μελετών, συμβούλων, φακέλων, λογιστών, κλπ, πρακτικά αναλώνουν το 1/3 της επιδότησης. Περαιτέρω, η ύπαρξη επιδότησης κεφαλαίου κάνει πιο απρόσεκτο τον επενδυτή όσον αφορά στα κατασκευαστικά του κόστη, και ακόμη οδηγεί τις κατασκευάστριες/προμηθεύτριες εταιρίες στο να ζητούνε υψηλότερα περιθώρια κέρδους, αφού τελικά πληρώνει και το κράτος τη συγκεκριμένη επένδυση.

Για αυτό το λόγο, εν τέλει, τα χρήματα της επιδότησης του κόστους του παγίου εξοπλισμού πάνε σε τρίτους και κυρίως στις προμηθεύτριες εταιρίας του Η/Μ Εξοπλισμού που εδρεύουν στο εξωτερικό, και όχι στον επενδυτή. Τα δημόσια δηλαδή χρήματα, αντί να μένουν στη χώρα, πάνε στο εξωτερικό. Βάσιμα πιστεύουμε πως οι επιδοτήσεις αυτού του τύπου είναι καταστροφικές για το επιχειρείν και ειδικότερα για τα ΜΥΗΕ, ενώ αντικατοπτρίζουν ανάγκες άλλων εποχών, των αρχών της 10ετίας του 1980, οπότε υπήρχε σπανιότητα κεφαλαίου. Αυτή η σπανιότητα κεφαλαίου (scarcity of capital) δεν υπάρχει σήμερα, όπου οι τράπεζες παλεύουν ποια θα σε πρωτο-δανείσει, αν έχεις ένα καλό project, με αξιοπρεπή Ίδια Κεφάλαια από πίσω. Προτείνουμε να αντικατασταθούν οι επιδοτήσεις κεφαλαίου από το σύστημα feed in tariff, από επιδότηση του εσόδου δηλαδή, όταν με το καλό λειτουργήσει το ΜΥΗΕ, ωθώντας έτσι τον επενδυτή στον μοναδικό του

σωστό στόχο, που είναι να θέσει το ΜΥΗΕ σε παραγωγική λειτουργία το νωρίτερο δυνατό και μετά να έχει την πολυτέλεια να σκέφτεται τι θα κάνει με τα έσοδά του, και όχι να ασχολείται με τις χιλιάδες γραφειοκρατικές λεπτομέρειες του εκάστοτε αναπτυξιακού νόμου. Ευτυχώς φαίνεται πως τα ΥΠΟΙΚ και ΥΠΕΚΑ δείχνουν να κατανοούν την παραπάνω επιχειρηματολογία μας και φαίνεται πως θα υπάρξει αποσύνδεση των ΜΥΗΕ από τις επιδοτήσεις του Πάγιου Κεφαλαίου του Αναπτυξιακού Νόμου και σύνδεσή τους με προσαυξημένο έσοδο κατά 20%, από την πρώτη ώρα λειτουργίας τους, ως **επιβράβευση και χρηματοδότηση του σωστού εκείνου επενδυτή, που όντως είχε ως μοναδικό του μέλημα, να κατασκευάσει ένα άρτιο ΜΥΗΕ.**

Κλείνοντας, θα συνοψίσω πως για να αναπτύξεις ένα ΜΥΗΕ χρειάζεσαι περίπου **6 έτη για να πάρεις Άδεια Εγκατάστασης, 2 χρόνια τουλάχιστον** για να ξεμπλέξεις από το ΣΤΕ, **2 χρόνια** (εκ παραλλήλου με το ΣΤΕ) για να ενταχθείς στον Αναπτυξιακό και **άλλα 2 χρόνια** για να κάνεις τα συμβόλαια με τους προμηθευτές, να παραλάβεις τον εξοπλισμό και να κατασκευάσεις το έργο. **ΣΥΝΟΛΟ : 10 ΕΤΗ**

10 ΕΤΗ, για μία μικρή επένδυση των 1,2,3 άντε 7 εκατομμυρίων €, μηδενικής περιβαλλοντικής όχλησης και εφόσον οι μελέτες του επενδυτή είναι από την αρχή ολόσωστες. Αυτό τον παραλογισμό των 10 ΕΤΩΝ προσπαθούμε να μειώσουμε, όπου όμως το Ελληνικό Δημόσιο φαίνεται να συμερίζεται εν μέρει μόνο τις προσπάθειές μας.

Ευχαριστώ που με ακούσατε.

Με εκτίμηση,

Για την ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΔΡΑΣΗ ΑΒΕΤΕ

ΗΛΙΑΣ ΚΑΚΙΟΠΟΥΛΟΣ